

Santa Susanna

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Veïnat de Santa Susanna
Emplaçament Situada en un pla, sota la masia de Mas Joan.
Alçada: 756 m

Coordenades:

Latitud: 41.74205
Longitud: 2.39267
UTM Est (X): 449500
UTM Nord (Y): 4621315

Classificació

Número de fitxa 08234 - 118
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Gòtic Modern
Segle XVII
Any 1683
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Presenta algunes esquerdes i humitats, i requereix tasques de condicionament i restauració.
Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Catàleg de béns a protegir POUM 2011, E-64 (patrimoni construït).
Número inventari Sí, IPA.: 29467.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Terrassa. C. Vinyals, 49 - 08221 Terrassa (Barcelona)
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González

Descripció

Santa Susanna és una esglésiola d'estil gòtic tardà, situada al veïnat homònim. És d'una sola nau, amb dues capelles laterals, absis, un petit magatzem, sagristia i campanar. Es troba orientada est-oest i l'accés principal és a migdia. La coberta és a dues vessants, amb teula ceràmica aràbiga, i el carener paral·lel a la façana principal. El portal d'entrada de la façana de migdia és d'arc de mig punt, amb petites dovelles de pedra sorrenca, d'època més tardana. La porta és de fusta, amb reforços de ferro forjat. Des de l'exterior de l'absis, s'observa una finestra tapada de doble esqueixada. A la façana de migdia, s'hi obren dues finestres de simple esqueixada, que podrien procedir originàriament de la nau central. La més propera a la porta, presenta tres pedres amb inscripcions: "SAMONT-1683" "ME FECIT". A ponent, hi ha un campanar de planta quadrangular, al que s'hi accedeix per una escala exterior. S'hi obren quatre obertures d'arc de mig punt, dues en una cara i dues en la cara oposada. Es troba coronat per una barana massissa arrebossada i quatre merlets de maó. Les façanes es troben esquerdejades, fet que dificulta la descripció de l'aparell, però el poc que es distingeix és força irregular. La nau es troba totalment enguixada a l'interior de l'edifici, i les voltes es troben reforçades amb arcs torals de pedra, sobre senzilles pilastres, amb capitells d'estil neoclàssic i volta apuntada. Per a accedir a la capella de Santa Susanna cal travessar l'antic cementiri del veïnat. De la rectoria que es va construir al costat, al segle XVII, només en queda algun vestigi.

Observacions:

El Catàleg de béns a protegir del POUM (2011) estableix que l'edifici i un àrea de 30 m de radi al seu voltant tenen protecció arqueològica. Inventari Patrimoni Construït del Montseny: 08234050.

Història

La primera referència documental de la parròquia de Santa Susanna és de l'any 1190, quan el comte-rei Alfons el Cast va cedir, a la confraria de Cardedeu, el mas Vallmanya del terme de Vilamajor i de la parròquia de Santa Susanna. Tot i que aquest document sigui del segle XII, els orígens de la capella podrien ser més antics. En la documentació procedent de la rectoria de Sant Pere, Santa Susanna surt esmentada l'any 1214 en la venda d'una feixa propietat de Canovet del Casal de Baix: in parrochia Sancte Susanne in loco vocitato ad Chodalet (AVENTÍN, 1990: 74). A l'any 1384 quan es signà el pacte de "carreratge" amb la ciutat de Barcelona, el veïnat estava format per sis focs o famílies. L'any 1413, només n'hi havia quatre, que eren la rectoria i els masos del Terror, el Samont i Vallmanya, fet pel qual no disposava de sacerdot propi i restava unida als domers de Vilamajor. Amb el pas del temps, es va esfondrar la volta i va quedar en estat ruïnós per la manca de feligresos i la pobresa del veïnat. L'any 1566 es va unir a la parròquia de Sant Esteve de la Costa, però va continuar amb plens poders parroquials. L'any 1683 va ser reedificada per la família Samont, aprofitant elements de l'edificació primitiva, situada més al nord, i es va construir una rectoria al costat de la capella. En l'època de màxima esplendor de l'esglésiola, el campanar lluí una campana a cadascun dels seus quatre finestrals d'arc de mig punt. L'any 1870 Santa Susanna va recuperar la seva independència com a parròquia, amb rector propi fins l'any 1921, en que passà a dependre altra vegada a la de La Costa. Llavors hi havia una trentena de cases. Durant la Guerra Civil (1936-1939), un Comitè Revolucionari del bàndol Republicà va cremar el valuós arxiu parroquial de Santa Susanna, i va destruir l'edifici destinat a rectoria. A partir de l'any 1940 va romandre sense sacerdot, i amb un culte cada vegada més espatat a causa del despoblament de bona part del veïnat. L'any 1980 la capella, que es trobava en un estat gairebé ruïnós, va ser restaurada.

Bibliografia

AA.DD. (1991). "Santa Susanna". Catalunya Romànica, vol. XVIII: El Vallès Occidental i el Vallès Oriental. Barcelona: Ed. Gran Enciclopèdia Catalana, p. 422-423. AVENTÍN i PUIG, M. (1990). Vilamajor (872-1299). De la fi del sistema antic a la consolidació del feudalisme. Sabadell: ed. AUSA, p. 24 i 74. COMAS i DURAN, P. (1984). 600 anys de carreratge: quan Vilamajor-Cardedeu, El Fou i Santa Susanna esdevingueren "carrer de Barcelona". Cardedeu: Casal de Cultura Dr. Daurella: Ajuntaments de Cardedeu, St. Pere i St. Antoni de Vilamajor. COMAS i DURAN, P. (1994). Esglésies i ermites del Montseny i del seu entorn. Cardedeu: Casal de Cultura Dr. Daurella de Cardedeu. Copysa, p. 62. DIPUTACIÓ DE BARCELONA (1997). Inventari del Patrimoni Arquitectònic del Parc Natural del Montseny (Sant Pere de Vilamajor). Barcelona: Servei de Patrimoni Arquitectònic Local. Diputació de Barcelona. DOÑATE ARQUITECTES ASSOCIATS (2011). Catàleg de béns a protegir. POUM. Sant Pere de Vilamajor: Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor. GAVÍN I BARCELÓ, J. M^a. (1990). Vallès Oriental. Inventari d'Esglésies. Arxiu Gavín. Vol. 23. Barcelona: Pòrtic. GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1989). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Sant Pere de Vilamajor). MARTÍ i BONET [et al.] (1981). Catàleg monumental de l'arquebisbat de Barcelona, vol. I/1. Barcelona: Arxiu Diocesà de Barcelona, p. 209-211. OTPAT- Oficina Tècnica de Planificació i Anàlisi Territorial (2008). Inventari del patrimoni construït. Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge del Parc del Montseny. Diputació de Barcelona. Àrea d'Espais Naturals i Diputació de Girona.

